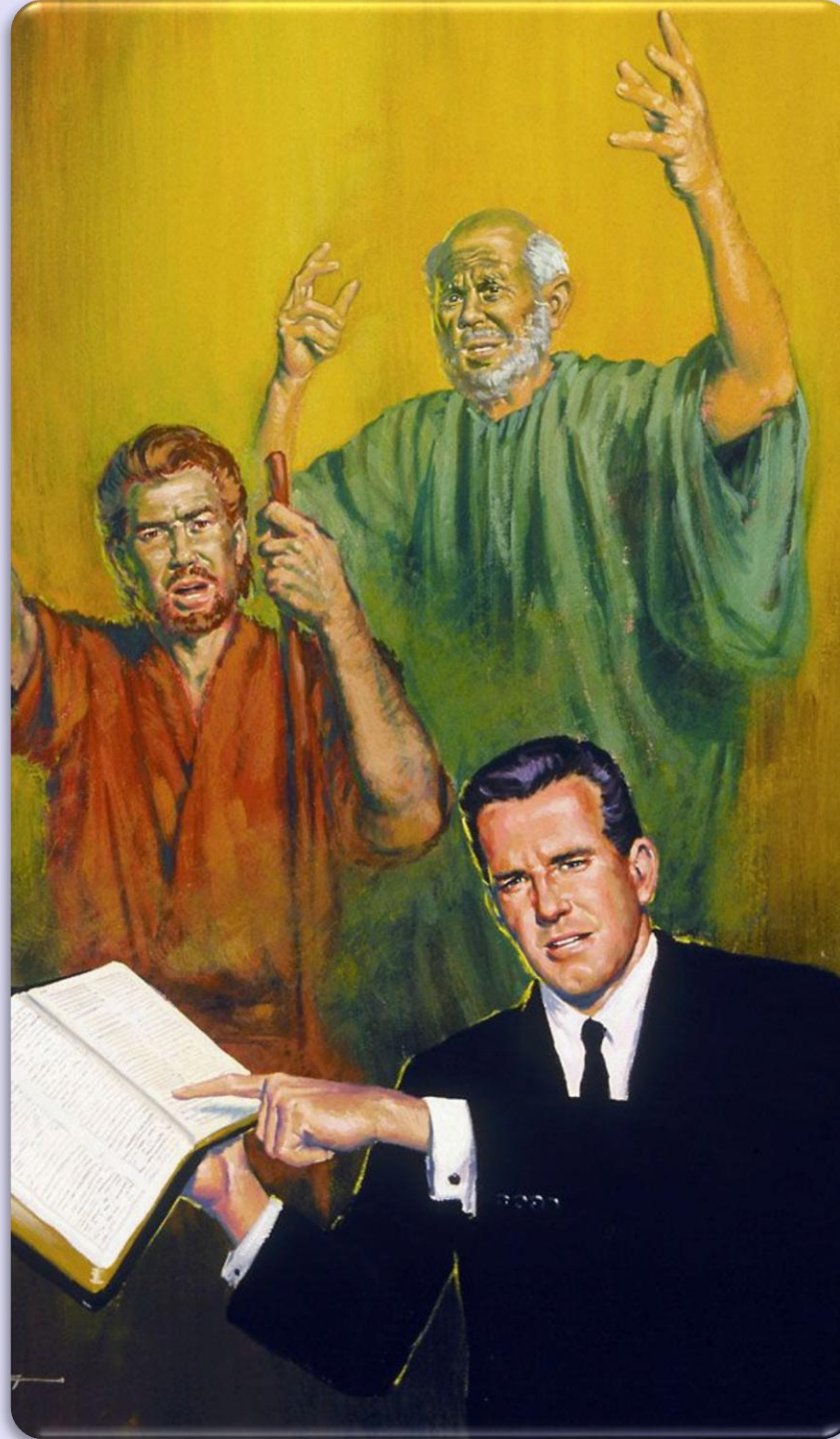

ГІГАНТИ ВІРИ: ІСУС НАВИН І ХАЛЕВ

“Згадуйте
ваших
наставників, які
проповідували
вам Боже
Слово, і,
дивлячись на
кінець їхнього
життя,
наслідуйте
їхню віру”
(Євреям 13:7)

Чи знаєте ви цих десятих людей: Шаммуа, Шафат, Ігал, Палтій, Гадіель, Гаддіїль, Амміїль, Сетур, Нахбі та Геуїл?

Їхня «слава» полягала в тому, що вони не довіряли Божій силі, що призвело до їхньої смерті та смерті цілого покоління (Числа 14:36-37).

Але ви, мабуть, чули про цих двох людей: Ісуса Навина та Халева. Вони твердо стояли, вірили в Божі обіцянки та дожили до їхнього виконання (Чис. 14:38).

Як ми можемо наслідувати їхню віру та повністю довіритися тому, що Бог може зробити неможливе, так само як вони?

Віра Халева:

Зробити неможливе можливим.

Віра в дії.

Передача естафети.

Віра Ісуса Навина.

Як здобути віру.

ВІРА ХАЛЕВА

ЗРОБИТИ НЕМОЖЛИВЕ МОЖЛИВИМ

«Ті, хто пішов зі мною, лякали людей, але я залишився вірним моєму Богові й Господу». (Ісус Навин 14:8)

Ім'я «Халев» означає «собака». Як він продемонстрував у своєму житті, це ім'я було дано йому не як зневажливе, а за його непохитну вірність. Він був вірним там, де інші були невірними. Він залишався вірним Богу там, де інші боялися.

Де десять шпигунів бачили міста, які неможливо було завоювати, і велетнів, яких неможливо було перемогти, Халев бачив завойовані міста і велетнів, яких можна було «з'їсти, як хліб» (Чис. 13:28-33; 14:6-9).

Разом з Ісусом Навином (трохи молодшим за нього) він твердо стояв на своєму, навіть коли натовп хотів побити їх камінням (Чис. 14:10).

Його приклад заохочує нас зберігати тверду віру в Бога, який може зробити можливим те, що для нас неможливе.

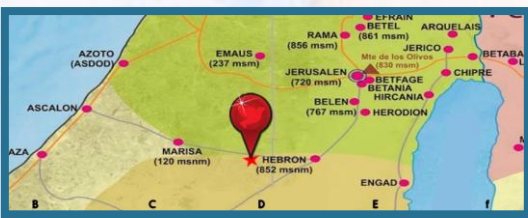
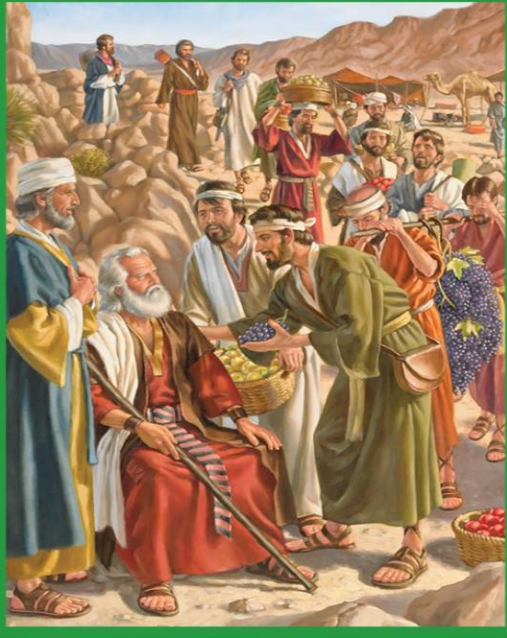

ВІРА В ДІЇ

«Дай мені той гірський край, що Господь обіцяв мені того часу. Від того дня ти знаєш, що там живуть анакіми, і що їхні міста великі та укріплені. Однак, з допомогою Господа, я вижену їх з того краю, як Він обіцяв».(Ісус Навин 14:12)

За словами самого Халева, коли Мойсей попросив розповісти, «я розповів йому все, що бачив, усім своїм серцем» (Іс. Нав. 14:7) і «я залишився вірним Господу, Богу моєму» (Іс. Нав. 14:8). Завдяки його вірності йому було обіцяно, що він успадкує місце, де ступили його ноги під час огляду (Іс. Нав. 14:9). Халевові було 40 років, коли його послали розвідником. Після п'яти років завоювань він був старим 85-річним чоловіком (Іс. Нав. 14:10). Його тіло та розум були такими ж бадьорими, а думки — такими ж (Іс. Нав. 14:11).

Настав час заявити про свою обіцянку та довести, що його слова не були марними. З Божою допомогою він збирався пожерти велетнів та завоювати їхні міста (Ісус Навин 14:12-14).

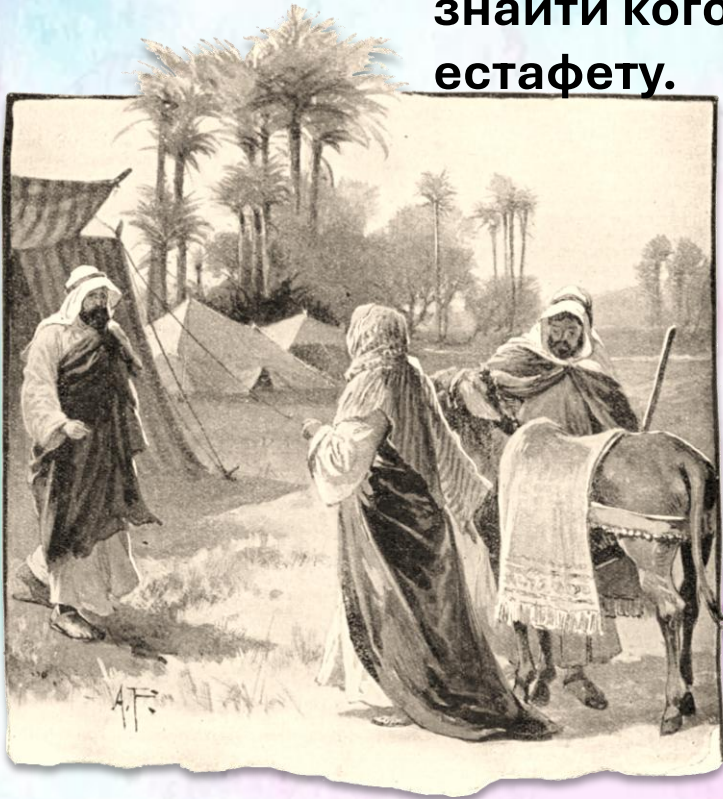

ПЕРЕДАЧА ЕСТАФЕТИ

«І сказав Халев: Хто нападе на Кір'ят-Сефер і візьме його, тому я віддам Ахсу, дочку мою, за жінку».(Ісуса Навина 15:16)

Коли Халев завоював частину своєї території, він розмірковував про спадщину, яку залишить після себе. Чи продовжуватимуть його нащадки довіряти Богові, як він?

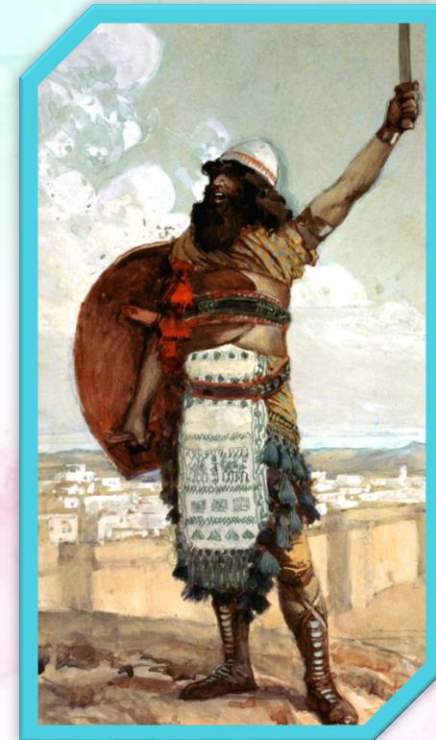
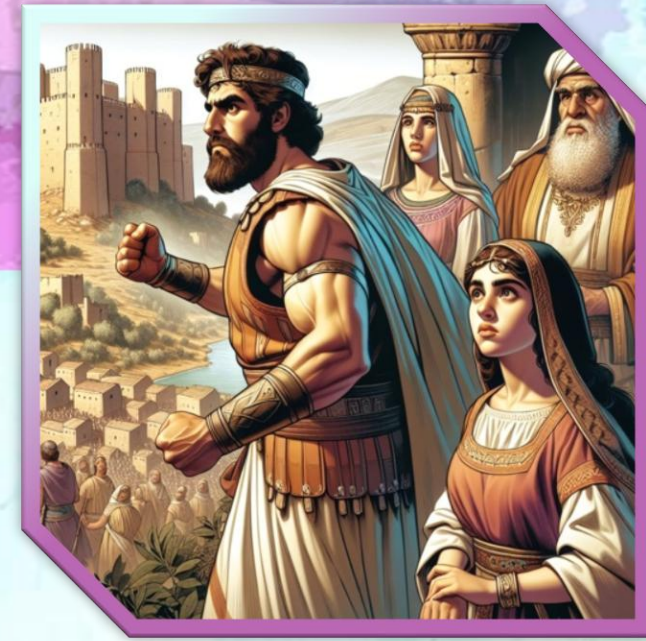
Він довів, що Богові можна довіряти, і тепер хотів знайти когось із такою ж вірою, щоб передати йому естафету.

З цієї причини він пообіцяв руку своєї дочки тому, хто завоює Кіріат-Сефер, також званий Девір (Іс. Нав. 15:15-16).

Його племінник Отніїл був тим могутнім чоловіком, який завоював місто і став першим суддею Ізраїлю (Ісус Навин 15:17; Суддів 3:9-11).

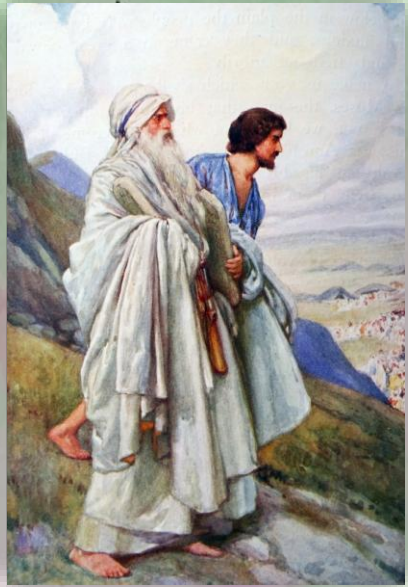
Одружившись з Ахсою, дочкою Халева, він переконав її батька дозволити йому розширити завойовану територію (Іс. Нав. 15:18-19), тим самим довівши себе гідним спадкоємцем Халева.

ВІРА ІСУСА НАВИНА

«І коли вони закінчили поділ Краю у спадок за їхніми границями, сини Ізраїля дали спадок Ісусу Навину, синові Навина, серед себе.» (Ісуса Навина 19:49)

У юності Мойсей обрав Ісуса Навина своїм помічником. Він виявився слухняним, сміливим, вірним, готовим допомогти та люблячим Божі справи (Вих. 33:11). Коли настав час претендувати на власну територію, він чекав, поки всі племена отримають свою спадщину, і вибрав «решту» [Тімнат-Сера] (Іс. Нав. 19:50), місто поблизу Шіло, де було зведено Святилище. З його розповіді ми дізнаємося, що:

Віра не ігнорує факти, вона просто пропонує інший кут розуміння.

Замість того, щоб скаржитися, ми покликані довіряти Божим планам та підкорятися їм.

Благословення приходять до тих, хто повністю перебуває в Господі

Життя в усіх його вимірах має відбуватися згідно з планами, встановленими Богом

Варто жити близько до Бога (Пс. 84:10)

ЯК ЗДОБУТИ ВІРУ

«Тому, оскільки ми оточені такою кількістю людей, які виявили свою віру, відкиньмо все, що перешкоджає, та гріх, що обплутує, і біжімо з силою у призначеному нам змаганні. Дивімося на Ісуса, бо від Нього походить наша віра, і Він її вдосконалює. Ісус страждав на хресті, зневажаючи сором такої смерті, знаючи, що після страждань Своїх матиме радість і веселість; і Він сидить праворуч престолу Божого». (Євреїв 12:1-2)

Наша поведінка, як правило, відображає те, що ми бачимо. Існують навіть так звані «дзеркальні нейрони», які розмивають межу між спостереженням за чимось і його дією.

Біблія запрошує нас спостерігати за прикладом великих героїв віри, звертаючи особливу увагу на Ісуса, найвищий приклад (Євр. 12:1-2).

Вивчаючи життя людей віри, таких як Калев та Ісус Навин, ми вчимося довіряти Богові, як вони; бути смиренними, як вони; свідчити про істину з мужністю, як вони.

Але як ми можемо перетворитися? Біблія чітко говорить: дозволяючи Святому Духу діяти в нас (2 Кор. 3:18). Це активна робота. Ми повинні вирішити перетворитися і, як Калев, взятися за роботу. Ми покликані бути живими жертвами для Бога (Рим. 12:1-2).

«Сьогодні нам потрібні люди, віддані своїй вірі, людей, які повністю слідують за Господом, людей, які не готові мовчати, коли потрібно говорити, які тверді, як сталь, у своїх принципах, які не намагаються хизуватися, які смиренно ходять з Богом, які терплячі, добрі, лагідні та ввічливі, які розуміють, що наука молитви полягає в тому, щоб практикувати віру і робити справи, які прославляють Бога і роблять добро Його народу... Слідування за Ісусом вимагає спочатку щирого навернення, а потім щоденного повторення цього навернення.

Саме віра Калеба в Бога дала йому мужність, позбавила його страху перед людьми, навіть перед великими велетнями, синами Анака, і дала йому силу твердо і без вагань захищати добро. Саме з цього ж джерела, великого Генерала військ, кожен справжній воїн хреста Христового повинен черпати силу і мужність, щоб подолати перешкоди, які часто здаються непереборними».